

ABONAMENTUL.

Pe un an 80 coroane.
Pe 1/2 an 40 "
Pe 1/4 an 20 "
Pe lună 7 "
Un număr 30 fileri.

□ □

Unirea

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oră 72 fil., a treia
oră 60 fil.

Manuscrise sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

Primul orfelinat

român s'a deschis la Blaj, în ziua de 1 octombrie 1918.

În zilele săngeroase, de jale și fioroasă pomenire ale războiului, mișcarea înălțătoare pentru ocrotirea orfanilor, rămași pe urma celor căzuți în războiu, e ca o stea luminoasă, a cărei lumină abia răsbate, cu sfială, într-o noapte viroasă; e rădăcina steagului alb, în mijlocul potopului de sânge, ce inundase biata omenire.

Mișcarea s'a pornit, cu o deosebită însuflețire, și în scurtă vreme, orfelinatul dispunea de o avere destul de însemnată, ca să poată ocroti, încă în anul prim saptzeci elevi.

Zilele de exil, prin cari a trebuit să treacă Blajul în 1916, au stăgenit, pentru câteva luni, această operă caritativă.

Ea a decurs însă fără întrerupere, și în zilele din urmă, începe un nou avânt, care ne dă cele mai frumoase nădejdi. Circulara de anul nou a Părintelui vicar capitular a aprins din nou acest foc sfânt, ce ardea pe altarul dragostii de neam și de omenire.

Ziarul nostru, care a avut fericierea să aziste la leagănul acestei mișcări înălțătoare, și să o sprijinească neîntrerupt, își împlinește datoria de onoare, când revine asupra ei.

Indemnăm pe toți cetățarii noștri, să-și împlinească și de acum înainte datoria, sub acest raport.

Jertfiți cu toții din prisosul nostru, pentru ocrotirea și educarea acestei plăpânde victime ale războiului!

Jertfiți, căci aduceți cea mai pură jertfă ce se poate aduce, iujutorând pe cei săraci, și salutarând pentru neamul românesc tălăta viitoare forțe de muncă și sprijin, cari fără ajutorul nostru grabnic, s'ar pierde în zădărnice și desnădăjduire!

Al.

□ □ □

Orfelinatul gr.-cat. român din Blaj.

— Insemnări. —

Cu ziua de 1-a Octombrie 1918 Blajul își înmulțește instituțiile sale de binefacere încă cu una, prin deschiderea orfelinatului de băieți. S'a conceput în momente grele din căldura sufletelor creștine și sprijinită tot pe această căldură și dragoste creștinească, ideea Orfelinatului, ce avea să fie Orfelinatul gr.-cat. din Blaj, indică ziua să asalteze sufletele, să le cerșească obolul, ca să se poată odată întrupa. Zi de zi i-se înmulțea averea, ce avea să-i asigure traiul, dar zi de zi se înmulțeau și aceia, ce numai o nădejde aveau, nădejdea, că i-se vor putea adăposti frăgezimea în vre-un azil ridicat de dragostea oamenilor și poate pentru că era atât de rugător acest glas de orfan, — de copii orfani, dar de-a lui Dzeu, — cum își zice copilașii ei între ei, poate pentru că era atât de duioasă ruga lor, poate numai pentru aceasta s'a făcut efortul enorm, ce a trebuit pentru ca Orfelinatul să se înceapă faptice cu ziua de 1 Octombrie 1918.

Căci pe atunci, pe când se desăvârșea, numai pentru așa ceva nu erau acomodată împrejurările. Lipsa totală de alimente și o boală contagioasă, erau destule motive, cari să-i amâne deschiderea.

A fost însă energie și hotărât omul, îngrijă căruia a fost incredintată soarea Orfelinatului și a fost prea sosit momentul. Și s'a făcut.

Așezat în „Sucursala Seminarului teologic“, de atunci își trăiește viața lui, — tăcută și

dornică, acest binefăcător al celor lipsiți.

Cei 30 copilași lipsiți dela 7—13 ani, câți sunt adăpostiți acum în el — au fost primiți 70, dar nu au venit pentru evenimentele, ce s'au perândat, — fac din el o casă mare, o familie împopulată, plină de o veselie sfântă.

Cei mai mititei fac cursurile iar cei mai marișori urmează gimnaziul din loc. Cursurile pentru școala elementară se fac acasă — în localul Orfelinatului și se țin zilnic dela 8—10 a. m. și dela 2—4 p. m. Ți-e mai mare dragul să-i vezi cu căta hăniță se străduiesc draguții în învățarea literilor, și apoi să-i auzi intonând cântările bisericești, ce li-se propun, îți crește inima și te înveselește oarecumva. Te copleșește însă un sentiment de jale și de compătimire când vezi cât de puțin răsflătați sunt. Fără să vrei îți vine în minte adevărul dureros, sunt orfani sermani, n'au avut cine să-i alinte. La masă și la împărțirea oșinei, ori când li-se dă de 10 ore, se însiruesc așa de tăcuți așa de cu puține pretenții. Viața lor e strălucită de o prietenie reciprocă, de cea mai mare intimitate, dacă ești de vorbă cu ei îți cucerește sufletul prin multa bunăcuviință și multa modestie ce ți-o arată. În spiritul acesta se cresc, acești copilași orfani, acești copii „ai lui Dumnezeu“ —, acărui grije e incredintată dragostii de aproape.

(c).

Congresul profesorilor.

— Dela trimișii noștri. —

Am sosit la Sibiu, cu o întârziere de vre-o 4 ore. În acelaș tren au călătorit colegii dela Gherla și cei dela Năsăud. După ce am fost încuartați, cu multe greutate, am ieșit în oraș. Pe

strada lume peste lume. Tot vorbă românească. Sibiuul e astăzi un loc de peregrinaj. — Duminică seara, întruniți la „Unicum“, am avut o consfătuire prealabilă. Eram aproape

50. S'au discutat, în liniamente generale, chestiile mai importante. Duminică dimineața am fost la biserică, iar după aceea la actul sfințirii apei. Congresul se deschide, după amiază la 3. Îl deschide prof. Precup. În vorbirea de deschidere schițează încercările de organizare din trecut ale profesurii române. După vorbirea însuflețită a dsale Congresul alege de prezident, în mijlocul unei aclamații entuziaste, pe meritosul prezident al Asociației, pe venerabilul profesor pensionat, Andreiu Bărseanu. Vice-prezidenți sunt aclamați: Ioan F. Negruțiu și Gavril Precup. Notari sunt aleși Dr. Al. Borza și Sabin Oprean.

Dr. Andreiu Bărseanu ocupă scaunul prezidial. Dsa multă-meste pentru alegere. Acest congres, zice, e o frumoasă manifestare, e un rod al primăverii românești. Toate tagmele simțesc însămnătatea mare a acestor zile și se silesc a da direcții nouă poporului românesc. Profesorii s'au întrunit, ca să-și dea seamă de importanța momentului și de acțiunile viitorului.

Noi în casa noastră, suntem stăpâni peste prezentul și viitorul nostru. Am scăpat de sub epitropia străină. În legătură cu frații putem lucra în interesul neamului, pentru a crește generațiile viitoare. Colegii morți nu se pot bucura de bucuria poporului românesc. Dar de acolo, din sferă, se bucură dimpreună cu noi! Avem o grea răspundere, pe care o simțim cu toții. Datoria noastră e de a întrebuița toate puterile sufletesti, pentru de a da o direcție sănătoasă creșterii tinerimii. În convingerea, că toți împărtășesc aceste idei primește, cu multă plăcere, scaunul prezidențial. — Salută apoi pe fostul coleg de școală, pe actualul ministru al învățământului, pe Vasile Goldiș, care e de față și pe frații de peste munți, cari au la congres 2 delegați din R.-Vâlcea.

— Medicul Liviu Câmpăanu predă congresului salutului căl-

duros al ministrului de culte, din vechiul regat, Angelescu.

Di Goldiş mulțamește pentru ovații. Se simte între noi, spune dsa, ca acasă la sânul mamei. Se simte fericit, că e primul ministru al școlilor românești din Ardeal. A venit să învețe dela profesori. A venit să pună mâna pe pulzul dorințelor și vederilor noastre, ca apoi să-și facă programul. Programul să-l facă profesorii. Ei sunt chemați la aceasta. Celce trage brazda învățământului, simțește trebuințele zilnice încopciate cu brazda. Profesorii sunt elita societății românești, cari și-au împlinit chemarea cu vârf și îndesat. Altfel nu se indeplinea idealul mare al nostru. Și-au făcut datoria, deși au fost cei mai rău conziderați din partea societății. Floarea cea mai frumoasă a sufletului omenesc e gratitudinea.

Poporul românesc are să fie mulțămitor dascălilor români. Așa câtă vreme li va stă în putere, va fi un apostol al intereselor noastre. Aceasta promisiune îi isvorește din cea mai adâncă convingere. Salută primul congres.

Se cetese, după aceasta, telegramele de aderență.

Se începe discuția punctelor din program.

La primul punct, la organizarea profesorilor iau parte mai mulți. În urmă se hotărăște ca, pentru toate punctele din program, să se aleagă o comisie, care să discute punctele respective și să vină, Luni, după masă, cu propuneri hotărâte. După o pauză de 10 minute, se alege o comisie de 9 membri, căreia i-se conrede desbaterea organizării. Pentru celelalte puncte se designează referenți.

Înainte de închiderea ședinței prime, prezidentul Bârseanu propune să se trimită o telegramă de aderență familii regale.

(va urma.)

Discuția cu Sârbii pentru Torontal.

În ce constă discuția.

Bănatul este alcătuit din trei județe: Caraș-Severin, Timiș și Torontal, fiecare având o compunere etnografică aparte. Torontalul fiind locuit de o majoritate sârbească, pe când în celelalte două majoritatea o au Români. Ca să fim exacti, trebuie să spunem că după rezultatele statistice maghiare din 1910, nici una din națiunile bine reprezentate în Bănat și anume Români, Șvabii, Ungurii și Sârbii, n'are o majoritate absolută față de toate celelalte la o laltă.

Sârbii pretind ca. la fixarea noilor hotare în Răsărit, Torontalul să le fie atribuit în virtutea principiului naționalităților.

Contra-argumentele românești.

În privința principiului naționalităților, e lesne de înțeles că o aplicare desăvârșită, matematică, a acestui principiu este în fapt cu neputință -- mai ales în Orient unde instabilitatea populațiilor și a granițelor constituie o caracteristică în decursul veacurilor recente. Români de altfel înțelegând aceasta n'au voit să formuleze nici o pretenție de anexiune asupra văiei Timocului, locuită de Români precum se știe, deși nu le-au lipsit chiar oferte perfide din partea Vienei în anumite împrejurări.

Iar în Macedonia sârbească nu sunt atâția Români!

Cât despre situația Belgradului s'a ripostat că Sârbii, având în viitor prieteni, nu dușmani, pe malul din fața Capitalei lor n'au nici un motiv de teamă și nesigurăță. Și apoi ce siguranță ar constitui pentru Capitala lor, câteva zeci de km. într'o regiune de câmpie când la marginea ei s'ar afla vecini nemulțumiți?

Totuși în 1915 sugerasem din inspirație oficioasă, în răspunsul care n'a mai apărut, ideea neutralizării unei regiuni determinate din fața Belgradului după modelul departamentului Savoia din sudul Franței.

*

Discuția de atunci se reia astăzi în condițiuni deosebite, cu un tratat de alianță și jertfe imense, în favoarea noastră precum și cu o creștere de teritoriu a Serbiei neașteptată și nesperată în clipa când a fost atacată de Austro-Ungaria. Chiar dacă primejdia slavă de care ne îngrozeam atunci când vedeam pe Ruși scoborând de la Nord până în Maramureș, iar pe Sârbi trecând Dunărea în Bănat, nu mai există, — rămâne indiscutabilă importanța stăpânirii Torontalului pentru noi din punct de vedere economic, cât și din considerațiuni în strânsă legătură cu regimul viitor al Dunării. Și nu este de neglijat nici valoarea ce a avut Bănatul întreg în tratatul de alianță care a determinat intervenția românească în interesul comun deci și în interesul Serbiei.

Terminând expunerea chestiunii nu putem de cât exprima încă odată speranța că totul se va rezolva astfel încât raporturile de bună vecinătate și prietenie cu Sârbii să nu sufere pe viitor. („Dacia“).

Învățătorii.

Sub acest titlu a apărut în în ziarul „Unirea“ un articol scris de valorosul nostru profesor din Blaj, dl Dr. Oct. Prie. În acest articol se insista, ca învățătorii să rămână la postul lor, de oarece ei nu se pot înlocui ca alți slujbași.

Cuvinte foarte adevărate. Un notar, un subprefect etc., se pot înlocui foarte ușor cu alți slujbași cu știință; un învățător însă numai cu un alt învățător se poate înlocui. Aci nu e destul știința numai, ci ca să fi învățător, ai anume lipsă de pregătire specială, care te pune în posibilitate, ca să ști instrua și educa, tinerele odrasle ale neamului, încredințate conducerii tale.

Chemarea învățătorului, pe cât e de însemnată, pe atât e de grea și migăloasă. Învățătorii cei harnici și cu dragoste de neam, conștii de chemarea lor sublimă, cu toate aceste și-au făcut datoria pe deplin. Ei au muncit cu mare zor și abnegațiune în ogorul național, răspândind razele binefăcătoare ale luminii și culturii.

Să nu fie însă cu supărare, dacă la acest loc amintesc, că au fost mulți dintre noi, cari din unele cauze, pe cari n'am voie să-le mai înșir aci, zic, și-au cam negles oficiul. Din cauza aceasta astfel de învățători n'au putut arăta progres în instrucțiune și educațiune. Și cine a suferit de aci? Neamul, care ia născut și susținut. Cugete acuma bine acești în-

vățători, au n'a fost lucrul acesta un mare păcat? Ba da, un mare păcat de care trebuie în viitor să se ferească fiecare învățător. Dacă în trecut s'au mai putut întâmpla astfel de lucruri regretabile, pe viitor însă s'au sfârșit cu ele. Neamul nostru românesc de pe aceste plaiuri, robit de veacuri, a fost oprit în dezvoltarea lui culturală. De aci rezultă înapoierea lui ceea mare de care își bat joc popoarele mai favorizate de cât el. Azi fiind și neamul nostru liber și independent dorește din tot sufletul să-și spele cât mai curând rușinea aceea numită: *analfabetism*.

Ei voiește să progreseze în lumină și cultură, ca să fie sentinela acestora în sud-ostul Europei. Da, dorește, ca și pe terenul culturii se ajungă în șirul națiunilor culte, cari iau ajutor de și-a înfăptuit idealul național, ajungând toți sub un sceptru și formând un imperiu mare și puternic.

De aceea neamul nostru are mare lipsă de învățători harnici, culti și idealisti, cari se muncesc cu dragoste și mare zor pentru luminarea și deșteptarea lui. Și eu cred, că luându-ne statul sub scutul și îngrijirea lui, retribuindu-ne cum se cuvine, fiind acuma cu toții liberi și independenți, iar nu supuși și persecutați, ca mai înainte, fiecare învățător va munci de aci înainte cu zel și abnegațiune, împlinindu-și chemarea de luminator al poporului. Dă Doamne, c'asa să fie!

(ms.)

Într'un sat părăsit.

— Impresii din războiu. —

Eram în frumosul oraș Triest în ziua de 8 Noembrie 1917. Abia pe la cina cea bună ni-se publicase ordinul, că'n ziua următoare la orele 9 și 30' a. m. o să plecăm pe urma trupelor, cari au înaintat. Intreaga noapte au umblat bieții ostași ca furnicile pachetând cancelariile, destul de bogate în scrisori — și magazinele, cari mult tare mult de lucru n'au dat, dar totuș destul, ca razele soarelui unei frumoase dimineți de toamnă, ce să iveau de peste deal să cuprindă în lumirea lor purpurie ultimele cuie, cari să ascundeau sub loviturile ciocanelor în scândurile de brad ce cuprindeau înlăuntrul lor întreagă averea trupelor. Cei mai mulți însă am avut și nițel timp de odihnă, iar pe timpul fixat — ca la cătanie — eram toți gata cu toate ale noastre.

În urmă am plecat și după 5½ ore am ajuns pe locul stro-

pit de sângele multor eroi fără de nume. Priveliștea ce ni-se înfățișază ochilor e poate cea mai groaznică și mai înfiorătoare din ceace aduce cu sine un războiu. E un spectacol acesta pe care numai privindu-l — și încă numai dupăce adevăratul iad s'a mutat din acest ținut — simțești cum părul ți-se face măciucă sub șăpcața ușorică, care se ridică pe vârful capului de groază. Iți vine-a crede, că par'că toate fulgerile să se fi descărcat aici, nu puteau face o pustiire mai groaznică. Tot ce mâni omenesți au ridicat de veacuri e prefăcut în praf și cenușe. Păduri întregi stau ciungărite, iar trunchiurile sfârticate par'că-și plâng și ele podoaba pierdută pe vecie. Nu mai trăiește su flet de om prin acest ținut, nic o viețuitoare, vre-o bufniță rădăcită poate, ce turbură liniștea dimormânt cu glasul ei subțir

dar înfiorător. Chiar și moartea se pare, că s'a mutat de aici scârbita de atâta pradă de vieți: mergând să-și continue opera îngrozitoare pe alte locuri, cari n'au știut până atunci, că ce însemnează războiul.

Dar nu despre aceste grozăvenii vreau să scriu! Nu, căci aflase-vor alte pene mult mai iscusite, cari să prezinte în adărata lor lumină aceste pustii înfiorătoare. Eu mă mărginesc a descrie pe scurt icoana, nu mai puțin sfâșietoare de inimi, a unui sat părăsit de locuitori din cauza furiei războiului. Impietrită trebuie să fie inima, care nu să innoie întrând într'un astfel de sat. Străzile sunt goale, porțile deschise, casele descuiate; pretutindeni urme de viață și totuși toate par amorțite! Nici un om, care să ne intimpine, nici un glas, care să ne salute, întreg satul e ca și un cimiter tăcut. Pe masa din casă stă un pocal abia goit de jumătate, în cenușa de pe vatră să mai zărește un pic de jăratec lângă care prânzul neisprăvit aburează încă; pe fereasta de lângă icoana Prea Curatei o carte de rugăciuni deschisă, în care cei nenorociți căutau scut și mângâiere; lazi și dulapuri pline de multe lucruri de preț adunate cu sudoarea unei vieți întregi; toate stau deschise pentru jăfător! Vitele mugesc prin grajduri, galițele aleargă timide prin curte și chiar soldatul așa de însălbătăcit pășește par'că înfricat prin casa părăsită, ca și când i-s'ar părea că în fiice unghiet stă cineva ascuns, pândindu-l să-l atace!

De-odată îl cuprinde o agitare — și în aceste momente se trezește în el pofta sălbatecă de jăfuire. Nu mai este rugămintă, nu țipet de durere, nu lacrimi, cari să înmoaie o astfel de inimă însălbătăcită. Cu un nesaț nebun năvălește dela dulap la dulap și caută numai după bani și aurituri, ceea ce numai arareori află. În furia-i cumplită ce-l cuprinde, atunci se trezește în el dorul de răzbunare și rumpe și frânge și zdrobește tot ce nu poate duce cu sine — și asemenea unei hiene, care chiar și când e sătulă își află o plăcere în omor și sfâșiere, desface și destramă toate!

Pe urmă nemulțămît chiar și cu sine însuși, ca pofta-i deabolică de răzbunare să fie deplină, aruncă un tăciune în casa părăsită și cu un suris drăcesc pe buzele-i învinețite merge mai departe.

O Doamne! Omul cuprins de furia războiului, în pofta-i nesațioasă după jaf e mai rău decât o fiară sălbatică.

Mi-se umple inima de du-

rere, când mă gândesc la sutele de familii nenorocite, cari lăsând tot ce biată au avut, abia cu hainele de pe ei, cu prunci micuți în brațe, fără sprijin, fără ajutor, flămânzi, zdrobiți sufletește de greaua lovitură, iar trupește de oboseala drumului din cale afară greu; fără adăpost, expuși la ploaie, vânt și ger, văzându-și semenii nenumărați picați pe marginile drumurilor țixite de lucruri pă-

răsite și zdrobite; despărțiți de-ai lor poate pentru totdeauna...

O! simt, că piana-mi tremură în mână și nu sunt în stare să mai continuu pe această coardă, sfâșietoare de inimi! Și vina are pentru toate aceste? Să pare, că n'am vrea să credem, că sunt păcatele și fărâdelegile noastre.

Feisa la 1 Decembrie 1918.

Liviu Costea,
preot.

La joc.

Mai zi-mi lăutare, mai zi-mi ca de mult
Aceia învârtită duoașă,
Să joc înc'odată, să bat în pământ
Din inimă focul se-mi iese.
Să sar în vârtejul de pară și foc
De chiot se ține slova,
De vuiet năpasnic și tropot de joc
Se geamă îngrozită Târnavă.

Mi-e inima friptă de doruri fierbinte
Să-mi prind două gingașe fete,
Să-mi mângâie fruntea un vânt de cătrînți
Și ochii lucioasele plete.
Căci mult e fârtate de-acum șapte ani
De când pribegit-am prin lume,
Departate de pretini, de juni năzdrăvani,
Departate de glasul din strune.

Intinde-ți arcușul și-mi trage vioi
Mândruța să-mi port pe sub mână.
Și în ciuda juniei trecută în război
Etatea să-mi dau de minciună.
Așa... mai cu grabă, așa... mai cu zor,
Hop soro!... și zi lăutare!
Abia doar acum năpraznicul dor
În pieptu-mi s'aprinde mai tare

Vai de mult n'am mai jucat
Pare că mi-am și uitat;
Dar acum să joc să joc...

Uf lasă, oh lasă la modru și n'cet
Căci inima-mi bate de sare,
Plămânii se umflă, mă năduș din piept...
Uf lasă și taci lăutare!...
Ce-am fost oare cândva în veci n'oi mai fi...
Trecutume-a vremea de danțuri...
Abia doar acum de prind a simți
Povara din umede șanțuri.

N. L. Ioanăș.

Serviciul nostru telefonic.

(Agenția telegrafică „Dacia“).

Șeful resortului siguranței publice. Notă circulară. Prin decretul-lege nr. 3638 din 11 Dec. 1919 v. Art. XI. armata a trecut în administrația guvernului regal și prin aceasta resortul armatei și a siguranței publice din Transilvania, Banat și părțile românești ale Ungariei s'a desființat, iar subscrisul prin Înaltul decret nr. 3733 din 17 Dec. 1918 v. art. I. am fost numit de M. S. Regele nostru Ferdinand I. ministru fără portofoliu în guvernul regal. Drept

aceste aduc la cunoștință următoarele: Comandamentul armatei ardelenice s'a încredințat dlui general de divizie baron Ioan Boeriu, iar conform hotărârii aduse de Consiliul dirigent, afacerile siguranței publice trec în administrația resortului de interne, toate afacerile gardelor naționale afară de organizare și disciplină, de asemenea sunt trecute la numitul resort. Sunt invitate deci toate autoritățile și particularii, ca în chestii de ale siguranței publice precum

și ale gardelor să se adreseze direct către șeful resortului internelor. Armata ardelenică română este parte integrantă a României mari, a cărei comandant este M. Sa Regele nostru Ferdinand I. Luându-mi prin aceasta rămas bun dela resortul meu, cu a cărui conducere am fost încredințat din partea Consiliului dirigent țin de plăcută datorință a exprima recunoștințele și mulțumita mea tuturor factorilor, cu cari în vremile cele mai grele, am conlucrat la susținerea ordinii, asigurarea vieții și averii locuitorilor. Îndeosebi îmi exprim deosebita mea mulțumită bravilor comandanți, distinșilor ofițeri, tuturor soldaților și gardelor naționale, cu ajutorul cărora ne-a succedat a susține ordinea exemplară, prin ce am binemeritat recunoștința tuturor, dând dovadă înaintea lumii civilizate, că poporul Român și în vreme de extreme ispitiri este element de ordine, vrednic de a reprezenta cultura și civilizațiunea în Orient. Ștefan C. Pop, ministru în guvernul regal.

Răspunsul M. S. Regelui la urările noastre de Anul nou Dlui Iuliu Maniu, președintele Consiliului dirigent Sibiu. Palatul Cotroceni: „Urările atât de călduroase și sentimentale ce expimate din partea populațiunii au găsit un puternic răspuns în inima mea. Vă mulțumesc din suflet vouă și colegilor Dvoastră. Ceeace prin lupte am câștigat, în timp de pace trebuie să consolidăm și săntărim. Să dea Domnul ca munca încordată ce dela noi toți se cere, să aducă în anul cel nou roadele și binefaceriile așteptate pentru Patria întregită. La toți urez ani mulți și fericiți. Ferdinand.

Dlui Iuliu Maniu, președintele Consiliului dirigent al Românilor. Palatul regal. Maiestatele lor: Regele și Regina precum și Altețele Lor regale primind din toată Transilvania un număr de peste 200 telegrame de felicitări cu ocaziunea anului nou, față de greutatea mijloacelor de transmisiune a răspunsurilor individuale, au binevoit a mă însărcina să vă comunic tuturor semnatorilor acestor telegrame pe cale de publicație circulară înaltele lor mulțumiri. Maiestatele lor au fost viu mișcate de aceste manifestații unanime de iubire și devotament din partea tuturor claselor sociale de peste Carpați și în așteptarea zilelor de bucurie, când vor putea veni în mijlocul poporului de peste munți, urează din inimă la toți an nou fericit și spor bun la munca pentru anirea și prosperitatea scumpei noastre Patrii.

Mareșalul curții Catargi.

Informațiuni.

* **Sibiu.** În Sibiu s'a hotărât înființarea unei bănci agrare și industriale de minimum cinci milioane coroane.

* **Prima zi a conferenței de pace... Paris.** Azi după amiază furnică imenză lume în fața ministerului de externe. Două companii susțineau ordinea. Ziariști, fotografi și opera-teuri de Kino așteptau de ase-menea. La jumătate la nouă so-sesc cei dintâi delegați. Prezi-zidentul Wilson sosește la ora 8 și 46 minute. Companiile îl primesc cu onor. Prezidentul e primit de notarul conferenței Bossan. Wilson rămâne pentru un moment la rugarea opera-teurilor de Kino înaintea pala-tului. Urcă apoi treptele unde îl așteaptă Pichon, ministrul de externe. Prezidentul îi strânge mâna. La ora 9 și jumătate intră prezidentul Poincare, care e primit întocmai ca și Wilson.

La ora 3 50 minute intră în sală Poincare și ia locul prim la masă. Wilson stă la dreapta lui. Lloyd George și exmișii englezi la stânga lui. Numărul participanților e 77.

Poincare cetește cu glas sonor vorbirea de deschidere. Toți se ridică. La sfârșitul vorbirei Poincare întinde mâna tuturor reprezentanților apoi iasă. Clemenceau ocupă locul prezidențial. Comunică îndată, că e lipsă de alegerea unui prezi-dent definitiv. Se alege pe lângă aprobarea unanimă a tuturor, ca semn al devotamentului și admirației deosebite pentru Franța, prim-ministrul francez Clemenceau. — Cele cinci mari puteri vor alege câte un vice-prezident. Ambasadorul Dutantan e ales de prim secretar.

Clemenceau primește cu a-dâncă mulțumită încrederea ma-nifestată față de dânsul. Întreabă dacă are ceva, ceva de obser-vat. După ce nimeni nu are ni-mic de zis ședința se ridică la orele 4 1/2. După ședință consfă-tuiri îndelungate între Wilson Lloyd George și Sonnino.

* **București.** Incepând cu Duminecă s'a început circulația maritimă între Galați și Con-stantinopol. Principesa Maria a plecat cu primul vapor dimi-neata la orele 7 și Marți în zori va fi în Constantinopol.

* **Zlarele germane** pornite în timpul războiului pentru în-făptuirea principiilor imperia-liste, imploră acum în America și Elveția ajutor, apelând chiar și la Wilson pentru îmbunătă-țirea alimentară a Germaniei. Ne mirăm cum de li s'au gătat nemților așa de îngrabă alimen-tele, câtă vreme au furat enor-

mități din toate statele, cari au gustat ce va să zică ocupația germană.

* **Oficianții administra-tivi ai Clujului** nu au voit să depună jurământul. — Ei se conzideră ca demisionați. — Ne vine în minte zicala ungurească: menjetek Romániába.

* **Di dr. Iuliu Maniu,** pre-zidentul Consiliului a sosit la Cluj, unde va rămânea câteva zile.

* **La Iași** s'a întâmplat o groaz-nică nenorocire în urma unei explozii. Sunt 14 morți și 40 răniți.

* **Di prefect al orașului Cluj** a preluat imperiul și a ocupat toate oficiile cu slujbași români. Ungurii au denegat depunerea jurământului.

* **Congresul funcționari-lor administrativi români** s'a ținut în Sibiu la 12 crt., sub prezidiul dlui Ioan Henteș și în prezența de peste 200 funcționari din toate județele. Ca referent al congresului a funcționat dl Gheorghe Bărbat, notar comunal în Păiană-Sibiului. Congresul a protestat împotriva atacurilor îndreptate prin generalizare în contra ofi-cianților administrativi, atacuri proprii a discretita o clasă în-treagă de slujbași credincioși ai poporului, cari între împre-jurări anevoioase și-au împlinit totdeauna datoria. S'a cerut mai departe suspendarea legilor ac-tuale de calificare, precum și reclamarea dreptului, ca func-ționarul administrativ, notarul comunal român de acum înainte să poată avansa la posturi mai înalte având acela și misiunea specială de a cultiva și răs-pândi limba românească admi-nistrativă. Oficianții să înceapă praxa la administrația comunală și să-o continue până la cea mai înaltă clasă. Cu excep-țiunea posturilor cu nuanță eminemente politice miniștrii, secretari politici, prefecti etc. atât în ministerii, cât și în ju-dețe, să se institue în posturile conducătoare oameni de specia-litate și de valoare în ale admi-nistrației, cari să aibă și praxa recerută. Asemenea și la codificarea legilor și ordonan-țelor de executare administra-tivă să fie consultați oameni de specialitate, nu numai din centru, ci și din provincie. Deocamdată toți oficianții admi-nistrativi să fie denumiți pe lângă asigurarea definitivității și amovibilitatea, precum și a timpului de serviciu de până acum și a dreptului de pensiu-ne. Se cere crearea fondului de pensiu-ne regnicolar, pragmatica de serviciu, cursuri administra-tive provizorie și stabile, gruparea mai norocoasă a agen-telor în administrația comunală;

simplificarea administrației în dispoziții și în executare omițând birocratismul și posturile de sinecură.

Congresul a mai cerut asigu-rarea existenței funcționarilor admiși și acordarea de adausuri de scumpete, toate corespunză-toare cursului de pe piață; cere favor pe tren pentru familia funcționarului.

S'a decis, ca operatele scrip-turistice intrate la congres să se substearnă guvernului.

În fine s'a decretat înființarea „Reuniunii funcționarilor admi-nistrativi județeni și comunal români” cu sediul în Sibiu și s'a aprobat statutele aceleia.

(Rev. Econ.)

* **România** va da lemne Un-gurilor numai în schimbul unor compensații foarte avantajoase.

* **Pertractările preliminare de pace** vor ține până în luna Martie.

* **600 politiciani și număroși generali în frunte cu Kaiserul,** moștenitorul și preoptimistul Tirpitz vor fi aspru pedepsiți, după ce se va face cercetare aspră.

* **În Pesta** sunt la ordinea zilei scandaluri și bătăi sân-geroase, cari au totdeauna și victime. — Înțelegem pentru ce a recomandat Ungurilor Co-olidge, șeful misiunii americane, să ceară ocuparea întregii Un-gariei, de către trupele Ententei.

* **În vorbirea ce a ținut Po-incare la deschiderea pertractărilor de pace,** a vorbit cu mare bunăvoință și despre Ro-mânia.

* **Ucrainenii s'au retras** din orașul Muncaci și Ciap.

* **Rusia bolșevistă** nu va fi primită la nici un caz, în ali-anța popoarelor.

Cătră abonații noștri.

Răspundem mai multora, cari ne-au trimis scrisori. Faptul, că posta nu pri-mește, sau nu înmanuiază bani, să nu împiedece pe nimeni, de a-și achita abo-namentul, sau restanțele. Domnii protopopi, cari ne-au făcut mari servicii, sunt rugați să stăruiască, mai ales pentru încasarea abonamen-telor restante.

Când se va restabili le-gătura postală, banii să p. ată fi spedați, cu proxima ocazie.

Administrația „Unirii”.

Proprietar și Editor:
Consiliul Național Român din Blaj.
Director: **ALEXANDRU CIURA.**
Redactor: **Ovidiu Hulea.**

Consiliul dirigent.

Resortul: Finanțelor.

Nr. 118/1919
Secția prezidiu.

A P E L.

Toți funcționarii români, cari au stat, sau stau și de prezinte în serviciul central, sau al ofi-ciilor subordonate ministerului de finanțe din Ungaria și din Austria (fostele provincii de coroană a monarhiei habsbur-gice: Bucovina ect.) prin aceasta sunt invitați să se anunțe cât mai îngrabă la resortul de fi-nanțe al Consiliului dirigent român din Sibiu, fie în persoană, fie în scris, pentru a fi trecuți în serviciul resortului de fi-nanțe român.

Pentru orientare reflectanții sunt încunoștiințați, că toți anii de serviciu li-se vor socoti și li-se asigură cel puțin salariul acela de care au beneficiat până acum.

Sibiu, la 14 Ianuarie 1919.
(18) 3-3. **Dr. A. Vlad m p.**

La subsemnata so-cietate află aplicare momentană pe lângă condițiuni favorabile una domnișoară la cassă și doi învățați din casă bună.

„CONSUM”

societate comercială
pe acții

6-6 (9)

Dentistul

Virgil Munteanu și-a reince-put praxa în Sibiu strada Cisnădiei Nr. 28, lângă croitoria *Petrașcu*.

Consultații dela 8—12 a. m.
2—5 p. m. (17) 2-3.

A apărut și se află de vânzare:

Evanghelia ed. II.

broș. 50 cor., legată în pânză imitație de piele cor. 100.—